

מאת <Naama Zeharia < naama.zeharia@gmail.com >

נשלח Thursday, August 8, 2024 12:08 PM

אל: חמוטל בר - יוסף > baryosef@bgu.ac.il

נושא : לחמוטל היקר ה

קראתי את ספרך אודות גנסיין. זה היה קשה בהתחלה בגלל שפע המילים הלועזיות. אך בהמשך הקריאה התחלתי ליהנות מכתובתו של גנסיין, שלמדתי פעם בתיכון ומאז, לא חזרתי אליו, והאופן בו פרשת אותו היה מרתק עבורי, איך הגעת. מתוך תיאור הערפול להבלטת המסר הערכי שקיים אצלו. יכולת התיאור של גנסיין, שהבאת בדוגמאות, הפעימה אותי, וצורת הכתיבה שלך תאמה את המסר שהבאת אודותיו, מפרטים רבים לתמונה ברורה, ומהתמונה הברורה לערכם של הפרטים. היה הרבה מן הציוריות הן בכתובתו של גנסיין והן באופן שבנית את המחקר שלך. אמנם השפה החלה באופן טכני ותיאורטי מופשט, והיסטורי עובדתי, אך היא צברה צבע, הרחיבה את הספקטרום של הראייה ושל השמיעה, וגם הגיעה למעמקים של מיתוסים ושל אבחנה בין דמיון למציאות, ובעצם כתיבתך השתלבה בכתובתו של גנסיין מתוך תחושה שהתפתחה אצלי עם הקריאה, כי הנך מזדהה עימו, עם אופן היצירה הספרותי שלו, עם תהליך הכתיבה אצלו, ואף עם יכולת האבחנה והביטוי הרעיונית שלו. אישית נתפסתי לרעיון שהבאת בספרך מפי גנסיין, כי היחיד בחייו מייצג את חיי החברה בה הוא חי. זה רעיון ישן אך כה נכון ואני חשה בו בחיי, במערכת היחסים שלי עם הקרובים לי, במיוחד בשנים האחרונות. ה תרשמתי מאד מתיאורך את המעבר בין מצבי הכרה שהינו מצב שכולנו מכירים מחיי היום יום ובהחלט גם בתהליכים פסיכולוגיים ארוכים, יש בו נגיעה בקשר בין פסיכואנליזה לספרות, בין חלום לערות,

בין לא מודע למודע, וכן יש לו תפקיד גם בתהליכים אידיאולוגיים.
השקפתי על גנסין כאינדיווידואליסט בעולם ספרותי לאומי, או לפחות אישי ולאומי,
השתנתה והבנתי שבמובן זה גנסין היה בן דורו ופנה הן ליחיד והן לחברה היהודית.

2

השילוב שגנסין עשה בין יכולת ציורית ליכולת מילולית הוא מפעים.
פעם הייתי מדלגת על תיאורי נוף, והניתוח שלך עזר לי לקלוט את הקסם בתיאורים
מפורטים אלה של שרטוט החוץ (הטבע, הרחוב, הבית, הדמות האנושית, ושל

הפנים

(הנפש).

אני מודה לך מאד על הספר הזה.

תודה שניה, לדניה, שהשאילה לי את ספרה על מנת שאוכל לקרוא ולהתרשם.

אני מעבירה ברשותך את המכתב גם לדניה שכן שתינו שותפות לחוויית הקריאה של

ספרך ושוחחנו עליו כמה פעמי מ..

יום טוב לך ובברכה רבה נעמה